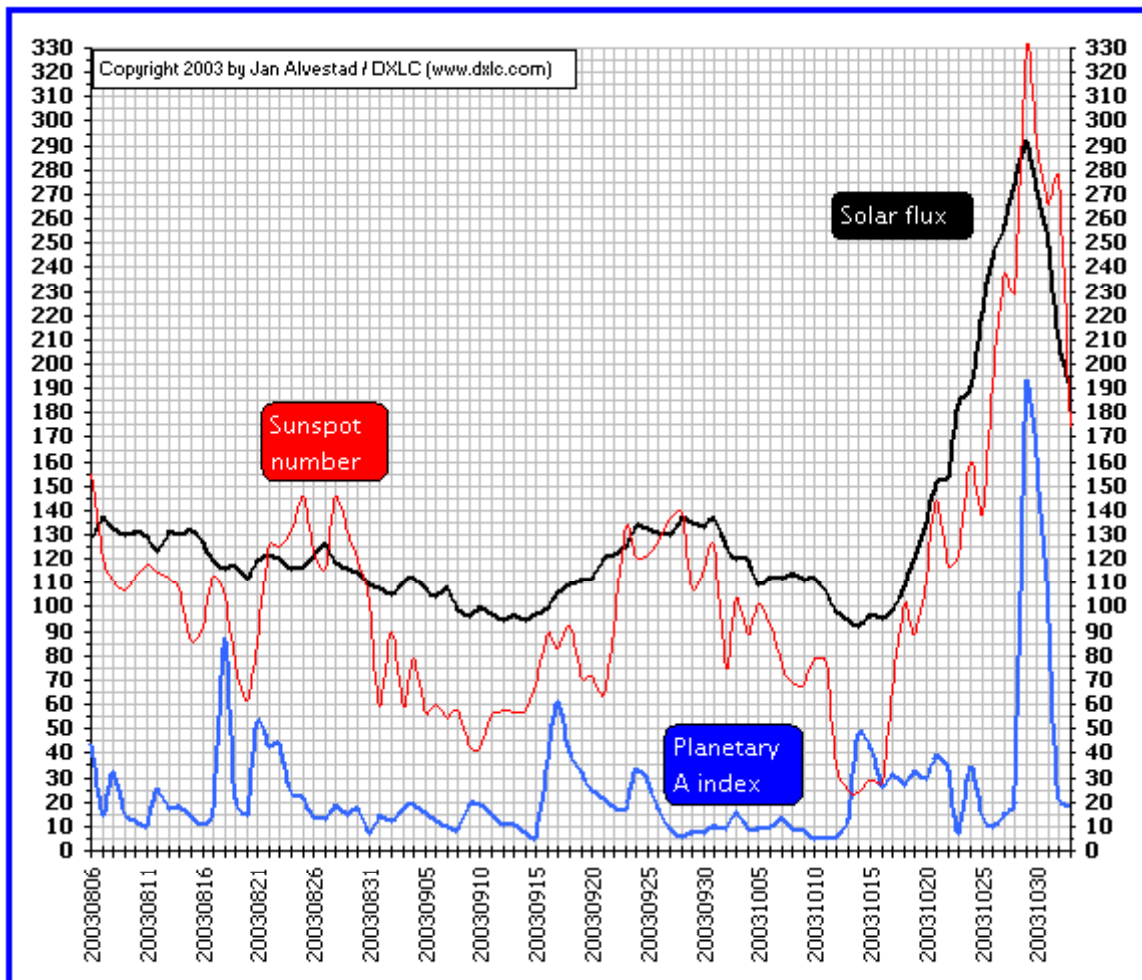

Solaktiviteten

Oktober 2003 er på mange måter historisk når det gjelder solaktivitet. Aktivitet på nivå med hva vi kan forvente på dette stadiet av solsyklusen var det vi observerte den første halvparten av måneden. Solar flux hadde en bunn på i overkant av 90 og det største koronahullet var på vikende front. Nærmest idyllisk, altså.

Men så skjedde det noe dramatisk. Fra nesten ingen solflekker 16. oktober ble vi vitne til en galopperende utvikling de neste to ukene. På det meste var det 3 store solflekkgrupper å se på samtidig, 3 av de største i hele solsyklusen. Dette ville nærmest vært en sensasjon, selv ved solflekkmaksimum. At det skulle skje nå, over 3 år etter maksimum, var uhørt og historisk. En av solflekkgruppene var spesielt aggressiv og dro til med den nest største og fjerde største eksplosjonen i solsyklusen den 28. og 29. oktober. Begge de tilhørende solstormene hadde retning rett mot jorda og traff oss kun 19 timer etter at de hadde forlatt sola.

Dette resulterte i maksimalt mulig forstyrrede forhold med en planetær A indeks som nådde max-grensen på 400. Solstormene er historiske og er sannsynligvis kun overskygget av en solstorm i 1859 (denne brukte 17 timer på overfarten). I løpet av de første 24 timene etter ankomst resulterte den første solstormen i en planetær A indeks på 230. Solar flux nådde en topp på 291, ny max-notering for solsyklusen.

Denne spalten er skrevet av Jan Alvestad med basis i data hovedsakelig fra NOAA/SEC i Boulder og fra NASA. På Internett finnes en detaljert daglig rapport, <http://www.dxlc.com/solar/> i engelsk utgave.